

קריאת התורה לפרשת השבוע - במדבר

באדיבות אתר 'אחינו' - הבית של הצעירים המתחזקים

לייעוץ והכוונה: 1800-20-18-18

לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מנחת עון: טו. והקריב אתה הכהן והעמדה לפני ה': יז. ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: יח. והעמיד הכהן את האשה לפני ה' ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וכידי הכהן יהיו מי המרים המאָררים: יט. והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאָררים האלה: כ. ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: כא. והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן ה' אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת ה' את ירכך נפלת ואת בטנג צבה: כב. ובאו המים המאָררים האלה במעריך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: כג. וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: כד. והשקה את האשה את מי המרים המאָררים ובאו בה המים המאָררים למרים: כה. ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני ה' והקריב אתה אל המזבח: כו. וקמץ הכהן מן המנחה את אֹזְרֹתָהּ והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: כז. והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאָררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: כח. ואם לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה ונזרעה זרע: כט. וזאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: ל. או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני ה' ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: לא. ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה: [פרק ו] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה: ג. מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: ד. כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד גז לא יאכל: ה. כל ימי נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר לה' קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: ו. כל ימי הזיר לה' על נפש מת לא יבא: ז. לאבי ולאמו ולאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי גזר אלהיו על ראשו: ח. כל ימי נזרו קדש הוא לה: ט. וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום סהרתו ביום השביעי יגלח: י. וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: יא. ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: יב. והזיר לה' את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאִשֶׁם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: יג. וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: יד. והקריב את קרבנו לה' כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: טו. וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכייהם: טז. והקריב הכהן לפני ה' ועשה את חטאתו ואת עלתו: יז. ואת האיל יעשה וזבח שלמים לה' על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: יח. וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת וזבח השלמים: יט. ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: כ. והניף אותם הכהן תנופה לפני ה' קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: כא. וזאת תורת הנזיר אשר יזיר קרבנו לה' על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר יזיר בן יעשה על תורת נזרו: כב. וידבר ה' אל משה לאמר: כג. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר בה תברכו את בני ישראל אמוד להם: כד. וברכך ה' וישמרה: כה. יאר ה' פניו אליך ויחנך: כו. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: כז. ושמחו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

[פרק ז] א. ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ב.

[פרק ז] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: ג. מן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד: ד. וזאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ה. ונשא את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסה ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ו. ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: ז. על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: ח. וזאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן:

[פרק ח] א. בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: ב. מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: ג. וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריהיו ועמודיו ואדניו: ד. ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמרת תפקדו את כלי משמרת משאם: ה. וזאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: ו. ויפקד משה ואהרן על פי ה' ביד משה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: ז. מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ח. ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: ט. אלה פקודי משפחת הקהתי כל העובד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי ה' ביד משה: י. ופקודי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם: יא. מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: יב. ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות ושש מאות ושלשים: יג. אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי ה': יד. ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: טו. מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: טז. ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים ומאתים: טז. אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי ה' ביד משה: טז. כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם: טז. מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: טז. ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים: טז. על פי ה' פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה ה' את משה:

[פרק ט] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: ג. מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: ד. ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר ה' אל משה בן עשו בני ישראל: ה. וידבר ה' אל משה לאמר: ו. דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מקל חטאת האדם למעל מעל בה' ואשמה הנפש ההוא: ז. והתנדו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר אשם לו: ח. ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב לה' לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: ט. וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: י. ואיש את קדשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה:

[פרק י] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: ג. ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשטה: ד. ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: ט. והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים

ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים: ג. ויביאו את קרבנם לפני ה' שש עגלות צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ד. ויאמר ה' אל משה לאמר: ה. קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ו. ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: ז. את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ח. ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ט. ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: י. ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח: יא. ויאמר ה' אל משה נשיאי אהל לויים נשיאי אהל לויים וקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: יב. והיו המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: יג. וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: יד. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: טו. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: טז. שעיר עזים אחד לחטאת: יז. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב: יח. ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: יט. הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כ. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: כא. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: כב. שעיר עזים אחד לחטאת: כג. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: כד. ביום השלישי נשיא לבני ובוולן אליאב בן חלון: כה. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כו. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: כז. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: כח. שעיר עזים אחד לחטאת: כט. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: ל. ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליעזר בן שדיאור: לא. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: לב. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לג. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: לד. שעיר עזים אחד לחטאת: לה. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליעזר בן שדיאור: לו. ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישידי: לז. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: לח. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לט. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: מ. שעיר עזים אחד לחטאת: מא. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישידי:

לבני דן אחיעזר בן עמישדי: סו. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: סא. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: סב. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: סג. שעיר עזים אחד לחטאת: סד. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי:

[פרק ד] עב. ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעאל בן עכרון: עג. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: עד. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: עה. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: עו. שעיר עזים אחד לחטאת: עז. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעאל בן עכרון: עח. ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: עט. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: פ. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פא. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: פב. שעיר עזים אחד לחטאת: פג. ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן: פד. זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מורקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: פה. שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: פו. כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: פז. כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: פח. וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתודים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אותו: פט. ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

חפצתה לפרשת השבוע - תשא (שופטים ב' - כ"ה)

ב. והיה איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: ג. וירא מלאך ה' אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ד. ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: ה. כי הנך הרה וילדת בן ומירה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלקים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: ו. ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלקים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלקים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי: ז. ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלקים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: ח. ויעתר מנוח אל ה' ויאמר בי אדוני איש האלקים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היילד: ט. וישמע האלקים בקול מנוח ויבא מלאך האלקים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: י. ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אלי הנה נראה אלי האיש אשר בא בימים אלו: יא. ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: יב. ויאמר מנוח עתה יבא דבריה מה יהיה משפט הנער ומעשהו: יג. ויאמר מלאך ה' אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר: יד. מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר: טו. ויאמר מנוח אל מלאך ה' נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: טז. ויאמר מלאך ה' אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה לה' תעלגה כי לא ידע מנוח כי מלאך ה' הוא: יז. ויאמר מנוח אל מלאך ה' מי שמך כי יבא דבריה וכבדנך: יח. ויאמר לו מלאך ה' למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: יט. ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לה' ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: כ. והיה בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך ה' בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: כא. ולא יסף עוד מלאך ה' להראות אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך ה' הוא: כב. ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלקים ראינו: כג. ותאמר לו אשתו לו חפץ ה' להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וקעת לא השמיענו כזאת: כד. ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו ה': כה. ותחל רות ה' לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:

שבוע

פ